

Predmet: Sanski Most (opt. Miroslav Gvozden)

Apelacioni sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: Kž1 Po2 7/15

Sastav veća: sudije Siniša Važić (predsednik veća), Sretko Janković, Nada Hadži Perić, Omer Hadžiomerović i Miodrag Majić (članovi veća)

TRZ: Mioljub Vitorović

Okrivljeni: Miroslav Gvozden sa braniocem, advokatom Dragišom Slijepčevićem

Sednica veća: 22.02.2016.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Prvostepenom presudom okrivljeni Miroslav Gvozden oglašen je krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 KZ SRJ u saizvršilaštvu yezi sa članom 22 KZ SRJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina.

Protiv ove presude žalbe su izjavili Tužilaštvo za ratne zločine, branilac okrivljenog i okrivljeni.

Sudija Miodrag Majić izložio je prvostepenu presudu, navodeći da je prvostepeni sud našao da okrivljeni nije, kako je to u optužnici bilo navedeno, kao saizvršilac učestvovao u prvom kritičnom događaju, odnosno ubistvu civila Petra Topalovića, Dragice Šalić i Marije Šalić u mestu Tomašica. Ovo iz razloga jer u tom trenutku okrivljeni nije imao nameru da zajedno sa Milom Gvozdenom učestvuje u ubistvu ovih civila, niti je prilikom njihovog ubistva preuzeo radnje koje bi ga kvalifikovale kao saizvršioca. Tek iz radnji koje je okrivljeni kasnije preuzeo, prilikom ubistva Mile Topalovića, Mate Matoša i Mande Matoš te ranjavanja Pilje Šaljića, sud je zaključio da je postupao sa direktnim umišljajem. Iako okrivljeni nije bio pripadnik oružanih snaga koje su učestvovale u sukobu, sud je zaključio da je izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva, jer su ubistva civila izvršena u vreme oružanog sukoba i u vezi sa oružanim sukobom.

Zamenik tužioca za ratne zločine u kratkim crtama izložio je žalbu, koju je izjavio zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni. Smatra da je prvostepeni sud pogrešio kada je našao da je okrivljeni odlučio da učestvuje u kritičnim događajima tek nakon ubistva civila Petra Topalovića, Dragice Šalić i Marije Šalić. Naime, okrivljeni je krenuo sa namerom da osveti svog poginulog brata, što znači da je već u trenutku kada je krenuo u mesto Tomašica kod njega postojala volja da ubija, te da je, dok je Mile Gvozden pucao u ove civile, okrivljeni stajao kraj njih sa puškom u ruci, sprečavajući da pobegnu. Takođe smatra da je izrečena kazna preniska, čak i u slučaju da drugostepeni sud zaključi da okrivljeni nije učestvovao u ubistvu ovih civila, posebno imajući u vidu da se osuđeni za krivična dela ratnih zločina puštaju na slobodu nakon izdržane 2/3 kazne zatvora. Predložio je drugostepenom суду да побјану presudu preinači na način da okrivljenog oglasi krivim i za ubistvo Petra Topalovića, Dragice Šalić i Marije Šalić i osudi ga na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

Branilac okrivljenog izložio je žalbu, navodeći da smatra kako je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje. Takođe, da je prilikom donošenja prvostepene presude sud načinio i bitnu povredu

odredaba krivičnog postupka, jer je svoju odluku o krivici okrivljenog zasnovao i na njegovom iskazu koji je dao kada faktički nije imao branjoca, obzirom da je u vreme davanja te izjave njegov tadašnji branilac bio brisan iz imenika advokata. Nesporno je utvrđeno da njegov branjenik nije služio vojni rok, što podrazumeva da nije prošao nikakvu obuku za rukovanje vatrenim oružjem. Oštećeni, za koje je prvostepeni sud utvrdio da ih je on ubio i ranio, zadobili su vrlo precizne ustrelne rane u predelu glave. Stoga smatra da osoba koja nije prošla obuku ne bi bila u stanju da tako precizno puca iz automatske puške. Ovo tim pre jer nije utvrđeno da su oštećeni ubijeni pucnjima iz automatske puške, a tokom postupka нико nije govorio da je otvarana rafalna, već pojedinačna paljba. Smatra da je okrivljeni samo bio prisutan prilikom ubistva civila, a da je civile ubila druga osoba. Predložio je da se uvaži žalba i pobijana presuda preinači na način da se okrivljeni oslobodi od krivične odgovornosti.

Fond za humanitarno pravosuđe